

ЦІННІСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МИСТЕЦЬКО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ

У статті виявляється сутність і зміст мистецько-просвітницької діяльності, її зв'язок з культурою і освітою, місце в контексті фахової підготовки майбутніх учителів музики. Акцентовується роль поліхудожньої підготовленості педагогів-музикантів і розвиток їхньої здатності до культуротворення. Окреслено вимоги, які висуває мистецько-просвітницька діяльність до підготовки вчителів; сформульовано зумовлені цими вимогами вектори фахової підготовки студентів-музикантів як спрямований вплив на художні цінності інших та усвідомлене збагачення власних художніх цінностей. Розкрито потенціал мистецько-просвітницької діяльності вчителя музики як основи й орієнтиру набуття особистісних мистецьких цінностей.

Ключові слова: музичне просвітництво; мистецько-просвітницька діяльність; мистецькі цінності; ціннісний потенціал; учитель музики.

Постановка проблеми. Розгляд змісту мистецько-просвітницької діяльності сучасного вчителя музики невід'ємний від ціннісного становлення особистості. Проблема залишається актуальною і перманентно потребує осмислення з огляду на динаміку інформаційного середовища, глобалізаційні процеси в суспільстві, зближення культур і зворотні процеси національно-культурної ідентифікації тощо. Одночасно необхідне розроблення нових і потрактування традиційних шляхів підготовки майбутніх учителів, які не лише свідомо збагачують власну ціннісну сферу, а й розвивають здатність бути провідниками цінностей до своїх учнів.

Підготовка вчителів музики, як і вчителів мистецьких дисциплін загалом, охоплює низку видів діяльності, націлених на професійну самореалізацію. Особливої значущості набуває просвітницька діяльність, яка акумулює цінності вчителя і його здатність транслювати їх до суспільства через ціннісну сферу учнів. Отже, актуалізується ідея набуття цінностей у сфері різних мистецтв та просвітницька діяльність з опорою на різні сфери професійної реалізації педагога-музиканта – концертну, науково-

дослідну, педагогічну тощо. Відповідно, у центр підготовки до такої діяльності винесено різні навчальні дисципліни, які щоразу центрують завдання решти. У свою чергу, це зумовлює потребу уточнення сутності ціннісного потенціалу мистецько-просвітницької діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У викладі авторського обґрунтування ціннісного потенціалу мистецько-просвітницької діяльності спираємось на положення Модельного закону про просвітницьку діяльність (2002), дослідження просвітництва в українській (Ю. Грищенко (2011), Т. Жигінас (2014), Л. Микуланинець (2011), О. Михайличенко (2005), В. Мітлицька (2016) та ін.) та китайській культурах (Бао Лань (2016), Лю Бинцян (2014), Пан На (2011), Ся Гаоян (2019), Фань Чженьсюань (2019) та ін.). Стосовно підготовки вчителів музики переважно йдеться про різні види музичного просвітництва і концертного музикування. Натомість мистецьке просвітництво вчителя музики залишилось поза увагою дослідників.

Мета статті – проаналізувати сутність мистецько-просвітницької діяльності вчителів музики в художньо-ціннісному контексті та проєкції на професійну підготовку.

Методи дослідження. У процесі дослідження використовувались методи теоретичного аналізу для визначення сутності ключової дефініції; зіставлення авторських позицій для виявлення ролі мистецько-просвітницької діяльності в комплексі фахової підготовки вчителів музики; порівняння для обґрунтування змісту ціннісного потенціалу досліджуваного феномену.

Виклад основного матеріалу. У згаданому Модельному законі (2002) «просвітництво» визначається як «цілеспрямований процес інформування населення про наявний соціально-культурний досвід, розрахований на велику аудиторію, що, як правило, не розподілена на стійкі групи», не передбачає формалізованих процедур контролю за успішністю освоєння повідомленої інформації. Відтак, просвітництво тлумачиться як складник освіти і як процес «передачі і освоєння соціально-культурного досвіду, зорієнтованого на формування здібностей до його збагачення» (Ст. 1). Відповідно змістовою і організаційною «одиницею» просвітницької діяльності, через яку ця діяльність реалізується, є «просвітницький захід». У контексті ціннісного потенціалу просвітництва вчителів увагу зосереджу-

ємо на виокремленні в цьому документі функцій просвітництва – освітньої, інформативної, роз'яснювальної, які разом консолідовані у функцію духовно-світоглядну (Ст. 7), що інтегрально спрямована на систему цінностей особистості, отже, акцентує націленість учителя на моніторинг результативності своєї діяльності.

Зрозуміло, що зміст мистецько-просвітницької діяльності вчителів музики міститься на перетині змісту освіти музичної (мистецької) та культури як соціального феномену, але з урахуванням стрижневого позиціонування в ній саме художньої культури (Комаровська, 2018). Вивчаючи феномен просвітницької діяльності, М. Біттер, Н. Симбірцева позначають її як «культурно-просвітницьку», що завжди є «соціально необхідною діяльністю, метою якої є поширення різного типу інформації, що має пріоритетне значення в межах встановленого рівня розвитку суспільства» (Біттер, & Симбірцева, 2017, с. 227), а отже пов'язано з цінностями суспільства. При цьому мистецьке просвітництво поєднує різні види діяльності, наприклад, щодо музики – це композиторство, виконавство, музикознавство, педагогіка, музично-культурний менеджмент тощо. Л. Арчажнікова (1986) вказує на багатогранність професії учителя, що зумовлює формування його з опорою на комплексний функціональний аналіз різних видів учительської діяльності й відповідно – здатність до різних її компонентів як цілісності. Тобто, *просвітницька діяльність по суті притаманна вчительству*.

В українській культурі визначними просвітителями були видатні педагоги, філософи, громадські діячі, учені, серед яких Г. Сковорода, М. Грушевський, С. Русова, І. Франко, М. Драгоманов, В. Сухомлинський та чимало інших знаних особистостей, чия просвітницька діяльність спиралася і пропагувала національні ідеали як цінність. У різноаспектних історико-культурних дослідженнях підкреслюється, що в Україні становлення національної художньої культури і освіти на різних етапах і в різних соціополітичних умовах попри перешкоди завжди супроводжувалось просвітницькою діяльністю вчених, педагогів, громадських діячів і громадських організацій, професійних та аматорських колективів тощо (Михайличенко, 2005).

У західноєвропейській культурі сплеск ідеї просвітництва спостерігався, як відомо, у 18 ст. (Доба Просвітництва). Вольтер, Ж.-Ж. Руссо, Д. Дідро, Дж. Локк, Г. Е. Лессінг та інші надавали

виняткового значення освіти, що відповідає вимогам часу і є фундаментом суспільних перетворень; це й зумовлювало її цінність для людства. Становлення *художньої культури* в Європі уславлено іменами таких просвітителів, як Р. Шуман, Ф. Мендельсон, В. Стасов, О. Серов, Б. Барток, З. Кодаї, К. Орф, Ф. Ліст, А. та М. Рубінштейни, М. Римський-Корсаков, Б. Асаф'єв, І. Солертинський, Д. Кабалевський, О. Апраксина, Н. Сац та інші діячі мистецтва, критики, які розглядали мистецтво як потужний чинник духовного розвитку. У США неоціненну просвітницьку роль відігравав цикл «Концерти для молоді» Л. Бернстайна.

Давня китайська історія пишається іменами Конфуція, Мен-Цзи, Лао-цзи, Ян Чжу, Шень Куо, Ван Чун та багатьох видатних особистостей, чиї погляди хоча й були дискусійними, але впливали на світогляд суспільства. Видатними просвітителами сучасної китайської історії були Чжан Болин, Ян Фаньсунь – засновники одного з найбільших університетів – Нанькайського.

Питання культурно-просвітницької діяльності та її впливу на художню свідомість суспільства і окремої людини цікавить учених і діячів культури Китаю. Відзначимо непересічну роль Інституту Конфуція, освітньо-культурні центри якого функціонують у різних країнах із метою поширення знань про китайські традиції, розвитку міжкультурних зв'язків. Наразі вченими досліджується потенціал інформаційного суспільства в культурно-мистецькому просвітництві (Бао Лань, 2016). Значну роль у реалізації просвітницьких програм стосовно китайської культури відіграють науково-педагогічні та музикознавчі дослідження, у тому числі здійснювані науковцями, які здобувають освіту в Україні. Так, Фань Чженьсюань (2019) проводить паралель між музично-просвітницькою діяльністю в Україні та Китаї, наголошуючи на важливості в системах культури обох країн цілеспрямованої діяльності з популяризації музичного мистецтва, на розвитку в особистості здатності до культурно-художнього впливу на людину з метою гармонізації її внутрішнього світу. Підкреслюється, що музично-просвітницька діяльність є складником діяльності педагогічної, відзначаються давні витoki просвітництва в культурі Китаю (з посиланням на численні джерела, починаючи від праць давніх мислителів Сходу (Конфуцій, Лін Цзинь-жу, Су Ши та ін.) і особливу активізацію музичної просвіти в Україні в ХІХ ст., зокрема підкреслюється

спільна зорієнтованість мистецької освіти на вокально-хорове навчання, зв'язок із народною піснею тощо поряд із збереженням самобутніх традицій (Лю Бинцян, 2014). Практично в усіх дослідженнях йдеться про притаманне просвітництву позитивне світосприйняття, ідею визнання людини і її життя найвищою цінністю; спрямування на формування людини освіченої і толерантної, яка критично мислить і готова до діалогу, свідомо залучається до світових цінностей, передусім художньої культури, насичених загальнолюдськими смислами.

Немає сумнівів, що мистецьке просвітництво безпосередньо пов'язано з культуротворенням. Культура в широкому розумінні, і зокрема художня культура особистості, неминуче базується на привласненні цінностей, закладених у творах мистецтва, що має відобразитись у підготовці педагога-музиканта. Поряд із цим О. Щербініна акцентує загальному мистецьку ерудицію, важливість інтегрованих знань і вмінь у педагогічному досвіді, що неминуче пов'язано з музично-просвітницькою діяльністю як невід'ємною від соціальної позиції педагога-музиканта (Щербініна, 2018, с. 85). О. Щолокова вказує на важливість широкої ерудиції студентів-музикантів і пізнавальну активність, що комплексно впливає на якість музично-творчої діяльності (Щолокова, 2009). Загальносвітоглядна підготовка педагога-музиканта актуалізує його поліхудожню підготовку, що уможливорює здатність до культуротворення. Адже *мистецьке просвітництво* передбачає підготовленість учителя музики до використання художніх цінностей із різних мистецтв у роботі з аудиторією. Разом з тим, Ся Гаоян, посилаючись на значний обсяг естетико-філософських, мистецтвознавчих і мистецько-педагогічних праць, обґрунтовує концептуальну ідею поліхудожньої підготовки як процесу «музикоцентричного» пізнання різних мистецтв, що «охоплює музичну і загальнохудожню свідомість, у якій актуалізовано поліхудожній вектор пізнання музичного мистецтва та творів інших мистецтв, та здатність поліхудожньої діяльності на основі музичної» (Ся Гаоян, 2019, с. 4). У такому разі мистецько-просвітницька діяльність має інтегральний характер стосовно всього набутого її суб'єктами художнього досвіду, здобутого як під час навчання, так і під час дозвілля, досвіду оцінювання та інтерпретації тощо. Водночас така діяльність і спрямовується на набуття інтегрального художнього досвіду.

У контексті ціннісного осмислення мистецьких феноменів істотно актуалізується питання критичного ставлення до мистецької інформації та вмінь у ній орієнтуватись і працювати з інформацією, що невід'ємне від мистецько-просвітницької діяльності, передбачає особистісне ставлення до інформації, поза чим унеможлиблюється мистецьке спілкування суб'єктів просвітництва. Відповідно зростає суб'єктність учителя як регулятора взаємодії суб'єктів просвітництва між собою і з художньо-інформаційним простором.

Підсумовуємо: мистецько-просвітницька діяльність як складник діяльності вчителя музики висуває *вимоги* стосовно підготовленості до неї, а саме: 1) сформованої *установки* на мистецьке просвітництво, що охоплює твори різних видів мистецтва, центрованих на музичному як стрижні фахової підготовки вчителя музики; у цих діях майбутніх учителів музики реалізується ціннісний потенціал так званої «зовнішньої» мистецько-просвітницької діяльності, формуються особистісні художні цінності майбутніх учителів музики, при тому що вони є активними суб'єктами «зовнішнього» впливу і самі його організують стосовно себе; 2) усвідомленого спрямування на *саморозвиток* здатності до культуротворення, що актуалізує самозалучення до практичної діяльності, способи якої залежать від обраної суб'єктами предметної сфери просвітництва: або в певному виді мистецтва, або в опануванні певної фахової дисципліни з використанням її можливостей; 3) уміння акумулювати в освітньому процесі різних форм освітньої діяльності; тобто йдеться про свідоме *насичення процесу вивчення всіх фахових дисциплін музичної (музично-педагогічної) підготовки елементами мистецько-просвітницької діяльності, пов'язаної з різними видами мистецтва*; 4) систематичного *опанування інформаційного простору*, насиченого інформацією з різних видів мистецтва; 5) розвинених *виконавських умінь* незалежно від дисципліни, у межах якої організовується підготовка студента-музиканта до просвітницької діяльності як здатності донесення до аудиторії інтерпретаційного задуму, *але із залученням засобів різних мистецтв*; оволодіння прийомами *вербального спілкування* як педагогічного чинника, що регулює вплив художнього твору на реципієнта, до якого спрямована просвітницька діяльність.

Варто підкреслити: залученість до мистецько-просвітницької діяльності передбачає не лише ціннісне становлення вчителя музики, а уможлиблюється за умови, що він буде залучати інших до просвітництва як мистецького діалогу.

Отже, учитель музики постає перед необхідністю, *по-перше*, розширювати поряд із набуттям необхідного комплексу фахових музичних знань і вмінь і загальномистецьку обізнаність; *по-друге*, інтегрувати набуті фахові музичні та загальнохудожні знання та вміння, а також обов'язково ділитися своїми здобутками, а відтак постає перед необхідністю саморозвитку здатності до міжособистісного діалогу, артистичних здібностей, толерантності у визнанні поглядів інших, компетентного ведення дискусій, самоконтролю під час спілкування в різних ситуаціях просвітницької діяльності тощо.

Уточнюємо сутність *мистецько-просвітницької діяльності* як складника фахової підготовки майбутнього вчителя музики, який є цілеспрямованим і перманентним процесом, що інтегрує художнє пізнання; акумулює практико орієнтований зміст в опануванні всіх фахових дисциплін музичної підготовки та загальнохудожній досвід особистості; мотивує до художньої комунікації; реалізує теоретичний, виконавський, методико-педагогічний досвід особистості; одночасно здійснюється у взаємозумовлених векторах – спрямованого впливу на художні цінності інших та збагачення власних художніх цінностей.

Висновки. Ціннісний потенціал мистецько-просвітницької діяльності містить складники, поза якими вона принципово унеможлиблюється: *мотивацію* вчителя музики до освоєння нових знань про мистецтво і розширення ерудиції; *цілісне занурення в мистецтво та емоційне переживання знання*, що впливає з потреби ціннісного ставлення до нього й формулювання оціночних суджень для донесення позиції до інших; *емоційне занурення є першим етапом до рефлексії і основою художньої емпатії*; *практичне освоєння способів донесення знань, що містить рефлексію самого нового знання і способів його набуття та своїх умінь оперування знаннями, способами виклику емоційного відгуку в аудиторії*; *комунікативні прийоми* для донесення ціннісної позиції до інших і самоствердження в цій позиції; *різні ролі в мистецькій комунікації* – музиканта-виконавця, лектора, шукача інформації і

сценариста, режисера, сценографа, адміністратора і менеджера, глядача-слухача, експерта, критика тощо; *критичне мислення щодо інформації*, умінь її системного опанування, що дозволяє вирізняти справжні художні цінності та квазіхудожні явища, які не містять ціннісного смислу для особистості або діє як руйнівна сила; уміння застосовувати *новітні, зокрема цифрові, технології* в пошуку мистецької інформації та її презентуванні для емоційного впливу на інших; *самоствердження* педагога як фахівця, який відчуває затребуваність своєї діяльності для інших.

Перспективи подальших досліджень – розроблення способів реалізації ціннісного потенціалу мистецько-просвітницької діяльності, що можливо за умови прийняття майбутнім учителем музики такої діяльності як особистісної цінності, котра невід’ємна від фахової підготовки.

Список використаної літератури

- Арчажникова, Л. Г. (1986). *Теоретические основы профессионально-педагогической подготовки учителя музыки*. (Автореф. дис. д-ра пед. наук). Москва.
- Бао, Лань (2016). *Культурно-просветительская деятельность в СМИ Китая*. СПб: Санкт-Петербургский государственный университет. Retrieved from <https://nauchkor.ru/uploads/documents/587d368d5f1be77c40d59232.pdf>
- Биттер, М. В., & Симбирцева, Н. А. (2017). Культурно-просветительская деятельность (к вопросу о содержании понятия). *Человек в мире культуры. Региональные культурологические исследования*, 2/3(21), 226-230.
- Комаровська, О. А. (2018). Художньо-інтонаційний простір життя як джерело цінностей підростаючої особистості. В *Topical issues of education: Collective monograph*. (с. 260-280). Lisbon: Pegasus Publishing.
- Лю, Бинцян. (2014). *Музыкально-исторические параллели развития искусства Китая и Европы: Монография по истории музыкальной культуры для музыкальных академий / университетов и вузов искусства*. Одесса: Астропринт.
- Михайличенко, О. В. (2005). *Музично-педагогічна діяльність українських композиторів і виконавців другої половини XIX – початку XX ст.: історичні нариси*. Суми: Видавничо-виробниче підприємство «Мрія-1».
- Модельний закон про просвітницьку діяльність*. Прийнятий на XX пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць СНД (Постанова № 20-15 від 7 груд. 2002 р.). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_a09#Text
- Ся, Гаоян (2019). *Методика поліхудожньої підготовки майбутніх учителів музики у процесі вивчення музично-теоретичних дисциплін*. (Автореф. дис. канд. пед. наук). Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, Київ.
- Чженьсюань, Ф. (2019). Витоки музичного просвітництва як напряму професійної діяльності педагога-музиканта в Україні та Китаї. *Наукові записки кафедри педагогіки: зб. наук. праць Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*, 1(44), 277-289.
- Щербініна, О. М. (2018). Професійна діяльність музиканта-педагога: сучасні вимоги та критерії оцінювання. *Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки*, 1, 85-89.
- Щолокова, О. П. (2009). *Методика викладання світової художньої культури: Підручник*. Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова.

Chen Liang

VALUE POTENTIAL OF MUSIC TEACHERS' ARTISTIC AND EDUCATIONAL ACTIVITY

The purpose of the article is to analyze the phenomenon of music teachers' artistic and educational activity in the artistic and value context as well as projections for professional training. The integral content of such activity in the teaching profession is revealed in general, and its connection with the values of culture is considered. It is emphasized that art education covers all disciplines of professional music and pedagogical training. At the same time, the tasks of the particular discipline always are in the centre of the solution of problems of other disciplines. Moreover, the place of education in life and work of prominent artists and teachers of Ukraine, China, and other countries is indicated. The role of poly-artistic training of music teachers as a basis for the formation of artistic values is emphasized. The requirements of artistic and educational activity for professional training of music teachers are outlined as the following: attitude towards educational activity, self-development of cultural skills, mastery of information space, development of performing skills, mastering the techniques of verbal and nonverbal communication with the audience.

The article specifies the essence of music teacher's artistic and educational activity as a purposeful permanent process that integrates various components of artistic cognition. The interdependent vectors of professional training of music students are formulated. They are the following: a directed influence on artistic values of others and conscious enrichment of one's own artistic value sphere. The potential of music teacher's artistic and educational activity as a foundation and reference point for acquiring personal artistic values is revealed, which includes motivation to expand general artistic erudition, the possibility of holistic practice-oriented immersion in art, presentation of the results of artistic search, and self-presentation.

Keywords: *music educational activity; artistic and educational activity; artistic values; value potential; a music teacher.*

References

- Archazhnikova, L. G. (1986). *Teoreticheskie osnovy professional'no-pedagogicheskoy podgotovki uchitelja muzyki [Theoretical foundations of music teacher's professional and pedagogical training]* (Ext. abstract of PhD diss.). Moskva [in Russian].
- Bao, Lan. (2016). *Kulturno-prosvetitel'skaia deiatel'nost v SMI Kitaia [Cultural and educational activity in the Chinese media]* (Master's thesis) Sankt-Peterburgskii gosudarstvennyi universitet, St. Petersburg. Retrieved from <https://nauchkor.ru/uploads/documents/587d368d5f1be77c40d59232.pdf> [in Russian].
- Bitter, M. V., & Simbirceva, N. A. (2017). *Kulturno-prosvetitel'skaja deiatel'nost (k voprosu o sodержanii ponjatija) [Cultural and educational activity (to the content of the concept)]. Chelovek v mire kultury. Regionalnye kulturologicheskie issledovanija [Human in the World of Culture. Regional Cultural Studies]*, 2/3(21), 226-230 [in Russian].
- Chzhenshuan, F. (2019). *Vytoky muzychnoho prosvitnytstva yak napriamu profesiinoi diialnosti pedahoha-muzykanta v Ukraini ta Kytai [Origins of music education as a direction of music teacher's professional activity in Ukraine and China]. Naukovi zapysky kafedry pedahohiky: zb. nauk. prats Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina*, 1(44), 277-289 [in Ukrainian].
- Komarovska, O. A. (2018). *Khudozhno-intonatsiinyi prostir zhyttia yak dzherelo tsinnosti pidrostaiuchoi osobystosti [Artistic and intonational space of life as a source of values of the growing personality]*. In *Topical issues of education: Collective monograph*. (pp. 260-280). Lisbon: Pegasus Publishing [in Ukrainian].
- Lju, Bincjan. (2014). *Muzykalno-istoricheskie paralleli razvitija iskusstva Kitaja i Evropy [Music-historical parallels of the development of art in China and Europe]: Monografija po istorii muzykalnoj kultury dlja muzykalnyh akademij / universitetov i vuzov iskusstva*. Odessa: Astroprint [in Russian].

- Modelnyi zakon pro prosvitnytsku diialnist [Model law on educational activities]*. (2002). *Pryiniatyina XX plenarnomu zasidanni Mizhparlamentskoi Asamblei derzhav-uchasnyts SND*. Adopted at the XX Plenary Session of the Inter-Parliamentary Assembly of the CIS Member States. (Resolution No 20-15, December 7). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_a09#Text [in Ukrainian].
- Mykhailychenko, O. V. (2005). *Muzychno-pedahohichna diialnist ukrainskykh kompozytoriv i vykonavtsiv druhoi polovyny XIX – pochatku XX st.: istorychni narysy [Musical and pedagogical activity of Ukrainian composers and performers of the second half of the XIX – the beginning of the XX century: Historical essays]*. Sumy: Vydavnycho-vyrobnyche pidpriemstvo “Mriia-1” [in Ukrainian].
- Shcherbinina, O. M. (2018). *Profesiina diialnist muzykanta-pedahoha: suchasni vymohy ta kryterii otsiniuvannia [Professional activity of a musician-teacher: Modern requirements and evaluation criteria]*. *Naukovi Zapysky NDU im. M. Hoholia. Psykholoho-Pedahohichni Nauky [Scientific notes of Nizhyn Mykola Gogol State University. Psychological and Pedagogical Sciences]*, 1, 85-89 [in Ukrainian].
- Shcholokova, O. P. (2009). *Metodyka vykladannia svitovoi khudozhnoi kultury [Methods of teaching world art culture]*. Kyiv: Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova [in Ukrainian].
- Sia, Haoian. (2019). *Metodyka polikhudozhnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv muzyky u protsesi vyvchennia muzychno-teoretychnykh dystsyplin [Methods of poly-artistic training of future music teachers in the process of studying music-theoretical disciplines]*. (Ext. abstract of PhD diss.). Nats. ped. un-t im. M. P. Drahomanova, Kyiv [in Ukrainian].

Одержано 15.03.2021 р.

УДК 808.55: 379.8: 008-051
DOI: 10.33989/2226-4051.2021.23.238257

Лідія Лимаренко, м. Херсон
ORCID: 0000-0002-2901-8429

МИСТЕЦТВО СЦЕНІЧНОГО МОВЛЕННЯ У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КУЛЬТУРОЛОГА

У статті обґрунтовується важливість мистецтва сценічного мовлення в контексті культурно-дозвіллевої діяльності культуролога та доцільність введення в освітньо-професійну програму підготовки майбутніх культурологів освітньої компоненти «Мистецтво сценічного мовлення та публічного виступу». Автором доводиться, що фахова підготовка культурологів буде більш ефективною й результативною за умови опанування основного інструменту їхньої професійної діяльності – мистецтва сценічного мовлення. Обґрунтовано сценічне мовлення як явище культури особистості майбутнього культуролога, його соціокультурної діяльності.

Ключові слова: культура; культуролог; соціокультурна підготовка; мистецтво сценічне мовлення; техніка мовлення; культурно-мистецькі проекти; культурно-дозвіллева діяльність.